

[Lissa Mathiasen]

den holdning, og jeg synes egentlig, det er utrolig ærgerligt, at det foregår på den måde i stedet for en saglig debat om, hvad dette her rent faktisk betyder i forhold til de konkrete forslag til ændringer.

Jeg må konstatere, at ministeren ikke svarede. Det kan være, ministeren misforstod. Det, jeg hørte ministeren i første omgang sige, var, at den gældende lov er belastende i forhold til den løbende udvikling, altså en belastning i forhold til den ny teknologi, og det var i den anledning, jeg stillede det konkrete spørgsmål: Hvilken af paragrafferne er så hindrende for fortsættelsen af den ny teknologi?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Selv om det kun er ændringer til én lov, drejer det sig i hvert fald om mindst tre forskellige forslag.

Socialdemokratiet har da også forskellige holdninger til paragrafændringerne.

Ministeren foreslår at ophæve forbudet mod brug af tilgift, rabatmærker og præmiekonkurrencer. Det er vi ikke enige i. Ministeren og afbureaukratiseringsudvalget mener, det er en

forenkling af de nugældende regler, og at generalklausulen, som hedder »god markedsføringssskik«, skulle være alt nok.

Forbrugerombudsmanden skal så bare udforme nogle regler og vurdere hvert enkelt tilfælde. Selv om organisationerne tages med på råd, vil der alligevel gå et stykke tid, før der er opnået et erfaringsgrundlag. Situationen bliver for mig at se utålelig for både forbrugerne og detailhandelen.

Generelt kan jeg kun opfatte det som et signal til erhvervslivet: Kør bare los, der er vide rammer!

Samme opfattelse har Forbrugerrådet og Butikshandelens Fællesråd. De har begge taget afstand fra forslaget.

Jeg tror, det bliver noget rod, og jeg vil gerne spørge ministeren, om en sådan tilstand med rabatmærker, præmiekonkurrencer og tilgift ikke er med til at sløre priserne. Det mener jeg faktisk den er.

I øvrigt har jeg ikke indtryk af, at den nuværende tilstand belaster forbrugerombudsmanden særlig meget. Det rene forbud må være nemmere at administrere.

Jeg vil også gerne spørge, om ministeren forventer, at en ophævelse af forbudet, som jo er et klart budskab, vil give erhvervene bedre konkurrencevilkår. Det tvivler jeg på.

Vi synes, det er en dårlig idé at ophæve forbudet mod rentefri konti. De handlende har kun én mulighed for at få dækket ekstraomkostningerne ind, og det er højere priser for kunderne, også kontaktkunderne. Ministerens begrundelse for at ophæve forbudet klinger for mig lidt falsk. Der har kun været få sager for forbrugerombudsmanden at behandle; jamen der skulle vel heller ikke være flere, når der var forbud mod at have dem.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad det er i skatte- og afgiftslovgivningen, der gør det til en god idé nu at ophæve forbudet mod rentefri konti, når forbrugerne stadig væk skal betale.

Det mest positive ved dette lovforslag er, at der skabes grundlag for en gennemførelse af EF-direktivet om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, der ved deres udseende, duft og delvis smag kan forveksles med levnedsmidler og derved være til fare for brugernes sikkerhed eller sundhed. »Navnlig børn« står der i forslaget. Dér måtte jeg trække lidt på smilebåndet, for jeg tror faktisk nok, at voksne vil holde op

[Tove Lindbo Larsen]

med at spise et stykke viskelæder, selv om det ligner en ost.

Dette forslag viser tydeligt, hvor stort et behov der er for at få en egentlig produktsikkerhedslov. Det pegede en enstemmig forbrugerkommission på allerede i 1975. Men nu ser det ud til, at EF også vil hjælpe os med det. Vi har forsøgt nogle gange, men har ikke kunnet få de borgerlige partier med til det. Men det kommer måske. Vi lægger megen vægt på, at kravene til legetøjs sikkerhed også gælder for importvarer, således at der ikke kan forhandles legetøj, der ikke opfylder EF-kravene og er mærket som sådan.

Vi er tilfreds med, at afslag på godkendelse i ét EF-land skal meddeles de øvrige medlemslande, fordi man derved kan forhindre, at ansøgere vandrer fra land til land for at finde det land, der er mindst krævende.

Det er en stor fordel, at forbrugerombudsmanden kan tilbagekalde et farligt produkt fra markedet, men jeg må beklage, at ministeren vil fastsætte en frist for varer, der allerede er på markedet, til 1. januar 1992. Det begrundes med, at det ellers ville være svært at gennemføre kontrollen. Ja, det kan godt være, men der er altså noget andet, der tæller.

Ministerens skriver også, at denne frist er tilstrækkelig til, at branchen kan få solgt de pågældende varer. Ja, det er jo helt fint – vi må have tid til at komme af med braset – men hvad med forbrugerne? Loven er udformet, og kravene til sikkerhed er formuleret, men det farlige og det skadelige skal man alligevel prøve at få solgt, inden bestemmelserne træder i kraft.

Jeg må minde om, at det danske system betyder, at industriministeren også er forbrugers minister.

Socialdemokratiet vil gerne sikre forbrugerne gennem direktivet, men vi synes, at ministeren skulle gå lidt videre. Men lad os se videre på det i udvalget. Jeg har været negativ over for de to første forslag, men vil gerne være med til at gennemføre direktivet.

Kai Dige Bach (KF):

Forslagene til ændringer af markedsføringsloven er ganske rigtig vidt forskellige. Der er faktisk tre forslag. Man vil helt ophæve forbudet mod tilgift, rabatmærker og præmiekonkurrencer, og vi mener faktisk i den konservative gruppe, at det er rigtigt at gå væk fra en for-

budslovgivning i detaljer. Vi har stadig de generelle bestemmelser i loven, der forbyder handlinger i strid med god markedsføringsskik, og en sådan generel etisk regel finder vi er tilstrækkelig.

Endvidere indeholder forslaget ophævelse af forbud mod rentefri kredit. Den oprindelige baggrund for forbudet var ønsket om at fremme opsparringen og nedsætte gældsætningen, men siden har vi jo ændret skatte- og afgiftslovene, og vi er enige i, at forbudet nu er overflødig.

Det sidste forslag vedrører særlige regler for sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som kan forveksles med levnedsmidler, og det er jo svært at være seriøs modstander af det. Forslaget er i overensstemmelse med et EF-direktiv og giver industriministeren hjemmel til at fastsætte de nærmere regler for sikkerhedskravene.

Vi kan tilslutte os forslagene og giver gerne tilsagn om en positiv behandling i udvalget.

Birthe Hansen (SF):

Til hr. Kai Dige Bach vil jeg meget kort sige: Jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt, men jeg synes, hr. Kai Dige Bach sagde, at man i Det Konservative Folkeparti går ind for at fremme forbrug og øge gældsætningen, for sådan forstår jeg det, når man siger ja til at fjerne § 8 a.

Men ligesom jeg for var bange for, at ministeren bar sig forkert ad ved at ophæve nogle bestemmelser og derved fjerne beskyttelsen af forbrugerne i loven om betalingskort, er jeg bange på samme måde med hensyn til forslaget til lov om ændring af markedsføringsloven. For det, der sker ved at fjerne paragrafferne 6-8 a, er, at man forringer forbrugernes mulighed for at få et overblik over priserne, fordi tilgift og rabatmærker umiddelbart får én til at tro, at man får noget forærende – altså noget, der er gratis, men det er det ikke, for på en eller anden måde skal det altså betales af de samme forbrugere. Derfor synes vi, det er et velbegrundet forbud, som man skal beholde. Bl.a. også ud fra den skærpede konkurrence, som vi kan forvente i de kommende år, mener vi, at behovet for at modvirke den slags tiltag bestemt ikke er blevet mindre.

Fremtidssikringsudvalget mener som nævnt i bemærkningerne, at forbrugerne i dag er så prisbevidste, at de ikke vælger et produkt på grund af tilgift. Det er jeg nu ikke så sikker på og specielt ikke, hvor det drejer sig om præmi-

[Birthe Hansen]

ekonkurrencer. Jeg tror, spillelidenskaben her-tillands er af en rimelig stor størrelsesorden, og derfor er SF som sagt imod at ophæve noget, som vi finder er velbegrundede forbud.

Hvis regeringen mener, at nytteværdien af de nævnte forbud ikke står mål med ressourcetilbruget, burde ministeren måske se på den side af sagen i stedet for. Det er da før set, at ændringer, justeringer og lignende kan føre til et ned-sat ressourcerforbrug, uden at beskyttelsen af forbrugeren svækkes. Vi sætter ligesom Forbrugerrådet spørgsmålstegn ved størrelsen af den forventede besparelse og vil derfor bede ministeren – enten i dag, hvis det er muligt, og hvis det ikke er, så under det kommende udvalgsarbejde – oplyse os om, hvad der spares i kroner og øre.

Det var den ene halvdel eller tredjedel af forslaget. I den anden halvdel er der tale om en bemyndigelse til ministeren på baggrund af to EF-direktiver vedrørende sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som ved deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler.

At bruge markedsføringsloven vedrørende produktsikkerheden, som der her er tale om, for at opfylde de omtalte to EF-direktiver er åbenbart en nødvendighed. Man kan så beklage, at man ikke herhjemme for længst har haft en lovfæstet sikkerhed mod den slags risikovarer. Rent faktisk er vi også her enige med Forbrugerrådet i deres forslag om, at reglerne i § 12 b, punkt 1, om forbud mod levnedsmiddelimitationer kan sættes direkte ind i lovens kapitel 2, for det er det kapitel, vi ønsker at fastholde.

Endelig kunne man måske også, som Forbrugerrådet foreslår, give pålæg om tilbagekaldelse, tilbagekøb og advarsel til forbrugerne om farlige produkter på en sådan måde, at det ikke alene gjaldt legetøj og levnedsmiddelimitationer, men alle arter af den slags varer.

Jeg vil gerne slutte af med en lille bemærkning om, at det egentlig er ejendommeligt, at man fremsætter dette forslag, for i kredittaleloven, som man arbejder med i øjeblikket, vil man forsøge at skabe så stor en gennemskuelighed for forbrugeren som muligt. Hvorfor så dette forslag, som har nøjagtig den modsatte virkning?

Svend Heiselberg (V):

Lovforslaget indeholder to uafhængige dele.

Første del drejer sig om ophævelse af nogle forbud i markedsføringsloven. I dag er det nemlig forbudt at give rentefri kredit, give rabatmærker, give tilgift og lancere præmiekonkurrencer.

Alle disse forbud ophæves, så det nu igen bliver tilladt at vinde Mexicoture ved at købe vaskpulver eller håndsæbe.

Disse forslag til ophævelse af forbud er anbefalet af regeringens afbureaukratiseringsudvalg, og det kan Venstre fuldt ud støtte.

I anden del af lovforslaget drejer det sig om EF-direktivet angående sikkerhedskrav til legetøj. Forslaget går ud på, at legetøj skal have et særligt EF-mærke, så det er sikkert legetøj, enten standardiseret eller typegodkendt.

Der er også tale om et EF-direktiv, som forbyder farlige levnedsmiddelefterligninger.

Angående begge EF-direktiver er der tale om bemyndigelseslove, således at ministeren kan fastsætte sikkerhedskrav og kan tilbagetrække produkter fra markedet.

Venstre finder det rimeligt, at forskellige restriktioner inden for markedsføringsområdet fjernes. Derfor ser Venstre positivt på, at virksomheder nu fremover i deres markedsføring kan lancere præmiekonkurrencer og give rabatmærker. Venstre er som bekendt tilhænger af fri konkurrence.

Venstre kan derfor til fulde støtte forslagene fra afbureaukratiseringsudvalget om at ophæve disse forbud.

Angående sikkerhedskravene til legetøj er der tale om en fornuftig udvikling. Dog er Venstre her opmærksom på, at sikkerhedskravene ikke skal drukne i unødvendigt bureaukrati. Venstre ser selvfølgelig positivt på, at børn nu fremover bliver sikret sikkert legetøj, men Venstre håber dog, at forældre fremover stadig har lov til på egen hånd at fremstille legetøj til deres egne børn. Men det går lovforslaget vist heller ikke ud på at forhindre.

Ingrid Kjældgaard (FP):

Fremskridtspartiet støtter stort set altid ophævelser af paragraffer i love. Derfor tilslutter vi os også nr. 1, der betyder, at § 6-§ 8 a i loven om markedsføring ophæves.

Hvad angår nr. 2 om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler, vil vi afvente en nærmere afklaring under udvalgsarbejdet.

[Ingrid Kjældgaard]

Bestemmelserne om legetøj og andre produkter, der kan forveksles med levnedsmidler, ser vi gerne taget ud og derefter behandlet som selvstændigt forslag.

Larsen-Ledet (RV):

Den nuværende lov om markedsføring er også efter radikal opfattelse for detaljeret.

Lovforslaget fra ministeren er et led i regeringens afbureaukratiseringsplan. Vi mener, det er rigtigt at give plads for god markedsskik, og vi mener også, det er rigtigt at understrege, at der virkelig er konkurrence. Hvis man registrerer, hvad der sker i dansk erhvervsliv, i forretningsverdenen, kan man konstatere, at der er en behård konkurrence, hvor der dag efter dag udraðeres virksomheder og forretninger, som går nedenu og hjem. Der er således masser af forhold, der i øjeblikket kan være med til at regulere tilstandene. Risikoen for misbrug af forbrugeren er efter min opfattelse meget lille.

Skulle der alligevel opstå problemer med markedsføring, har vi forbrugerombudsmanden, og vi har industriministerens lovfæstede bemyndigelse.

Vi kan fra radikal side anbefale forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Regeringens afbureaukratiseringsudvalg har foreslået markedsføringslovens §§ 6-8 a ophævet, og at disse former for markedsføringstiltag i stedet for bliver omfattet af markedsføringslovens generalklausul i § 1 om god markedsføringsskik.

Centrum-Demokraterne er skeptiske over for dette. Vi er bange for, at det vil føre til mere bureaukrati.

De nugældende forbud i §§ 6, 7, 8 og 8 a er klare og generelle i deres udformning, og de bygger på en lang og fast retspraksis. Vi mener også, de er enkle at forvalte for myndigheder, forbrugerombudsmanden, domstole og erhvervslivet.

Overgår man til at lade markedsføringslovens generalklausul finde anvendelse på tilgift, præmiekonkurrencer og rabatmærker, vil det skabe en helt ny og for alle usikker retstilstand på området.

I det forslag til konkurrencelov, industriministeren netop har fået vedtaget i Folketinget, tillægges der markedets gennemsigtighed afgørende betydning. Forslaget til konkurrencelov

tillægges også effektiviteten stor betydning. Men opfindelsen af nye varianter af præmiekonkurrence eller tilgiftsbeløb eller rabatmærkesystemer kan ikke anses for effektivitetsfremmende.

For så vidt angår forslaget om at ophæve forbudet mod rentefri kredit mener jeg, at denne bestemmelse i sin tid blev indført for at fremme opsparringen og begrænse det lånefinansierede forbrug. Men det er sikkert noget, ministeren kan give svar på.

Centrum-Demokraterne må gøre opmærksom på, at vi er bange for, at rentefri kredit igen anvendes i udstrakt grad. Dette vil typisk blive brugt, når detailomsætningen er lav. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at der var indledt en retssag i 1986 om dette spørgsmål.

Hvad angår forslaget til bekendtgørelsen, skal jeg henvise til Rådets direktiv, artikel 14. Her skal en afgørelse, der medfører en indskrænkning af markedsføring af legetøj, begrundes udførligt. Desuden skal vedkommende underrettes snarest muligt med angivelse af klageadgang og den frist, der gælder for indgivelse af klager. En sådan bestemmelse kan jeg ikke se er optaget i bekendtgørelsen, selv om den må anses for påkrævet.

Af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser fremgår, at de detaljerede gennemførelsesforskrifter i form af bekendtgørelsen skal træde i kraft 6 måneder efter, at loven er vedtaget. Vi mener, dette er et skridt i den rigtige retning.

Hvad angår § 9, stk. 3, har jeg også bemærket, at her er blevet strammet. Denne stramning samt de øvrige bemærkninger håber jeg vi kan kigge nøje på i det kommende udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Det er en kort bemærkning til hr. Larsen-Ledet.

Skulle jeg virkelig opfatte bemærkningen før om den behårde konkurrence, der var i dansk erhvervsliv i dag, som at den efter hr. Larsen-Ledets mening uhæmmet skal finde sted på forbrugernes bekostning - var det det, der var meningen med det?

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

[Larsen-Ledet]

Den benhårde konkurrence, som jeg ganske kort omtalte, er mellem forskellige forretninger, det er forretning mod forretning, hvor de – om jeg så må sige – er med til at reducere fortjenstmulighederne og sælger deres varer billigere og billigere for at være sikre på at få dem solgt. Det er helt klart en fordel for forbrugerne, at vi har den frie konkurrence. Der er altså ingen monopolstilling her; det, at vi har den hårde konkurrence, er med til at gøre det bedre for forbrugerne at handle.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Så vidt jeg kan se, er det, det drejer sig om her, et forbud, der forhindrer tilgift, rabatmærker, præmiekonkurrencer af en vis størrelsesorden, det er det, man ønsker at forbyde. Og så er det, jeg mener, at den uhæmmede konkurrence i den benhårde verden, dansk erhvervsliv befinder sig i, måske vil komme til at gå ud over forbrugerne.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Larsen-Ledet, om han opfatter dette lovforslag sådan, at nu indfører man begrebet god markedsføringsskik.

Vi har en lovgivning, der som formål har, at man skal sikre god markedsføringsskik. Med dette forslag ser jeg det, som om det går i den modsatte retning. Men jeg opfattede hr. Larsen-Ledet sådan, at han troede, at nu ville man indføre god markedsføringsskik. Hvis det er tilfældet, så har enten hr. Larsen-Ledet eller jeg misforstået noget. Jeg tror ikke, at jeg har.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det kan jo udvikle sig til en meget spændende debat: Hvordan man bedst sikrer forbrugerne, hvordan man bedst sikrer de handlende, hvordan man får det hele til at fungere.

Man kan ikke lade være med at sidde og tænke lidt på virkeligheden. For det første synes jeg somme tider, at man undervurderer forbrugerne, at det er sådan nogle, der skal beskyttes virkelig meget, for de kan ikke finde ud af noget som helst selv. Og så er sandheden vel, at der er nogle forbrugere, der kan, og nogle, der ikke kan, så hvor skal vi lægge niveauet?

Om det er nødvendigt at have denne beskyttelsesparagraf eller ej, vil Kristeligt Folkeparti være åben over for at diskutere i udvalget. Hvis man er dækket ind på anden vis, sådan at man kan gennemskue det, der foregår, er det godt. Men der er vitterlig mange mennesker, der gerne vil have lidt konkurrence med ind i det. Og skal de have lov, eller skal de ikke have lov? Hvor går grænsen? Hvornår overskrider man den gode markedsføringssag? Det er det, det drejer sig om. Det skal jo helst ikke gå som ham, jeg hørte om, der købte alt vaskepulveret for at vinde huset, og så kunne han fylde huset op med vaskepulver.

Men altså, vi vil være meget positive over for virkelig at drøfte dette og sige: Er der behov, eller er der ikke behov for dette? Er behovet dækket ind på anden vis?

Det med at give rentefri kredit er også noget, man skal finde ud af: Er det dækket ind, eller er det ikke dækket ind, og hvad vil det medføre, hvis man fjerner paragraffen? Kristeligt Folkeparti vil gå meget positivt ind og se på det.

Så er der det med legetøj. Jeg tror, at hr. Svend Heiselberg nok skal få lov til at få legetøj både til sig selv og til sine børnebørn. Men der er virkelig et problem, for vi ønsker alle sammen en vis beskyttelse af børnene.

Så var det noget med viskelædere og børn. Vi har en gruppe medborgere, som kan være retarderede på forskellig vis både aldersmæssigt og intelligensmæssigt, og som måske kan komme ud for at forveksle legetøj med noget spiseligt. Det, det gælder om, er at finde en fornuftig løsning på det, så man ikke får disse eksempler på noget, som er direkte skadeligt, selv om det måske er morsomt.

Men virkeligheden er jo faktisk sådan, at selv om en ting er skadelig, vil man gerne lige have solgt det parti, man har liggende. Det er det, der somme tider får mange til at trække på smilebåndet og sige: Jamen er det skadeligt, så skal det væk, og er det ikke skadeligt, så skal det have lov at blive der. Det er svært for almindelige mennesker at forstå logikken i det. Jeg mener også, det må være ministerens intentioner, at hvis det er noget, som oplagt er skadeligt og forvolder lidelser, måske i værste fald død, men i hvert fald mange gener, så må det omgående fjernes.

Jeg kan på Kristeligt Folkepartis vegne tilsige en meget positiv, saglig udvalgsbehandling i

[Inger Stilling Pedersen]

bestræbelserne på at finde frem til et godt og rigtigt resultat.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundhølt):

Jeg vil endnu en gang gerne takke for de mange bemærkninger.

Jeg kan generelt om legetøjsdirektivet sige, at det nok er det, der faktisk næsten er fuld opbakning om. Det kan godt, som det blev nævnt til sidst her, være vanskeligt at forstå, hvor grænsen skal være for, hvad der skal ligge ude i butikkerne, indtil gennemførelsen er sket. Jeg kan godt se problemerne. Det er klart, at er der noget, der er decideret livsfarligt, skal det væk. Det skal det også i dag, så den grænse har vi sat i den ene ende.

Når vi alligevel gerne vil have nogle overgangsbestemmelser, er det i dette tilfælde naturligt, fordi vi gerne vil have, at vores handlende, vores producenter, har lige vilkår med de øvrige EF-lande, og derfor vil vi gerne have det til at foregå i et rimeligt tempo, så der ikke sker noget drastisk. Vi skal ikke pludselig smide det hele ud til højre eller venstre, der skal ske en rimelig tilpasning. Der er i øvrigt også tale om en bemyndigelse, sådan at vi hen ad vejen kan sørge for at få tilpasset det, så vi alle sammen kan leve med det.

Med hensyn til ophævelsen af de første paragraffer er det næsten konsekvent, at hver gang man foreslår at ophæve noget, fordi det er overflødig, vil der altid være en hel del, der siger, at hvis ikke det bliver brugt, kan vi jo lige så godt bevare det. Det er ikke min filosofi. Jeg er af den opfattelse, at når vi afbureaukratiserer, skal vi fjerne de paragraffer, som det ikke er nødvendigt at have mere, enten fordi vi er dækket ind andre steder, eller fordi de har vist sig at være overflødig.

Med hensyn til præmiekonkurrencer sagde fru Birthe Hansen i sit første indlæg, at vi er spillegale her i Danmark, vi spiller jo, så man kunne ikke se, hvorfor man skulle ophæve denne paragraf om et forbud mod det.

Ja netop. Vi spiller som gale her i Danmark, og denne paragraf har aldrig forhindret det, fordi det, der er tale om her, er, at man ikke har kunnet lave et lotteri eller en eller anden konkurrence i et blad, uden at man skal krydse af på en kupon, på hvilken side nissemanden findes. I dette tilfælde er der tale om en almindelig afvejning af sund fornuft i forbindelse med net-

op den slags konkurrencer og andet, som gør, at der kan blive en sund konkurrence. Vi kan så sige, at loven bliver omgået, eller at den ikke bliver omgået – jeg vil ikke påstå, at det er omgåelse – men loven har altså i hvert tilfælde ikke forhindret, at den slags ting finder sted, og jeg synes i øvrigt ikke, vi behøver at opretholde en paragraf på grund af det.

Ellers er der en del ting, som de fleste henviser til udvalgsbehandlingen, og det vil jeg se frem til.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Industriministeren kunne ikke forstå, når jeg stod og snakkede om den store spillelyst, der var blandt folk, at jeg så ikke syntes, det var godt at få ophævet et forbud. Jeg kan ikke rigtig se sammenhængen. Det, det drejer sig om, er, at man ikke via hverken tilgift, rabatmærker eller en præmiekonkurrence på nogen måde skal have lov til at tilsøre den vare, forbrugeren køber. Det er ikke for at nedgøre de danske forbrugere, men jeg mener, at netop på grund af spillelysten, netop fordi det er fristende at tro på, at man får noget gratis, er det meget, meget farligt at give los for ting som tilgift, rabatmærker og præmiekonkurrencer, især i den af hr. Larsen-Ledet forudsete behårde konkurrence, der vil være i den kommende tid.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne gemme nogle af mine spørgsmål og stille dem i udvalget, men der var et par principielle spørgsmål, jeg stillede til ministeren. Finder ministeren ikke, at sådan nogle ordninger med rabatkuponer, og hvad fantasien ellers rækker til, er medvirkende til at sløre priserne?

Det andet spørgsmål er også principielt. Det er, om ikke man, hvis man giver los med hensyn til rentefri konti igen, belaster kontantkunderne. Rentefri konti hører jo ikke til de gratis glæder. Det ved vi godt. Omkostningerne skal dækkes ind. Hvem skal betale? Det skal forbrugere, uanset om de bruger systemet eller ej.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren: Vil det ikke være sådan, at man fra 1992, når vi får det indre marked med fri bevægelighed af kapital og tje-

[Svend Heiselberg]

nesteydelser, fra Tyskland og andre EF-lande frit vil kunne eksportere vaskepulver, håndsæbe og alt muligt til Danmark med rabatmærker i? Det kunne så komme til at gå ud over dansk produktion, hvis vi ikke lever op til de samme muligheder, man har i de andre lande.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Til fru Birthe Hansen med hensyn til spillelysten: Nej, jeg kan ikke følge tankegangen, for jeg synes, folk skal have lov til selv at bestemme, om de vil spille eller ej. Det er nok vores grundlæggende holdning, at jeg generelt har en stor tiltro til forbrugerne. Der kan være enkelte, som har lidt svært ved at administrere. Det vil der være, næsten uanset hvor vi lægger grænsen. Men jeg har altså den fornemmelse, at man skal give folk så megen frihed, at de selv kan administrere, hvad de vil, og hvad de ikke vil i denne retning. Man skal ikke lægge bånd og sige: Det kan de nok ikke administrere selv. Der har vi nok en grundlæggende forskellig opfattelse.

Fru Tove Lindbo Larsen stillede et spørgsmål om sløring af priserne med rabatter. Svaret er stadig det samme som mit første: Jeg har på fornemmelsen, at forbrugerne udmærket godt kan gennemskue dette her. Så jeg har ikke de store problemer i den anledning.

Med hensyn til bestemmelserne om den rentefri konto, der blev indført i forbindelse med kartoffelkuren, vil jeg sige, at da vi nu har fjernet renteaftgiften, er der endnu et argument for at fjerne denne form for konto.

Med hensyn til den fri bevægelighed, som hr. Svend Heiselberg stillede et spørgsmål om, vil jeg sige, at det, der drejer sig om, er at tilnærme medlemsstaternes lovgivning, og jeg er sikker på, at i det øjeblik vi netop ophæver disse meget stramme restriktioner, vil den danske grænsehandel ønske det velkommen.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil gerne sige til industriministeren, at efter min mening er der en meget stor forskel på at forsøge at trække noget ned over hovedet på folk, nemlig bestemme, om folk må spille eller de ikke må. For min skyld må de spille lige så meget de vil.

Men dér, hvor problemet opstår, er, når dette spilleri eller konkurrencer eller rabat eller til-

gift kobles sammen med et varekøb, hvorved man bevidst eller ubevidst kommer til at sløre varens kvalitet og pris. Det er dér, mit og SF's problem ligger. Jeg kan forstå, at ministeren ikke har det problem.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg kan godt huske, at vi indførte ordningen med forbudet mod den rentefri konto. Men det var sådan set ikke det, der var spørgsmålet. Hvis man nu giver adgang til disse ordninger igen, er ministeren så ikke enig med mig i, at det koster penge? Det hører ikke til de gratis fornøjelser, at man laver rentefri konti. Og hvem skal betale? Det skal alle forbrugere, uanset om de bruger en rentefri konto eller ej. Det er det princip, jeg gerne ville diskutere med ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om forsikringsvirksomhed. (Gennemførelse af 7. direktiv om konsoliderede regnskaber).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Som man kunne høre, er det en meget omfat-